

POMOC PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNA
Trening Umiejętności Społecznych, Kamila
piątek 15 maja 2020 roku

Temat: Budowanie relacji z innymi. Rozwijanie umiejętności komunikacyjnych.

Cele szczegółowe:

Dziecko:

- bawi się nadmuchaną rękawiczką
- powtarza tekst zabaw paluszkowych, przelicza nadmuchane palce
- buduje proste wypowiedzi
- bawi się nadmuchanym balonem
- odbija balon do drugiej osoby
- zachowuje naprzemiennność podczas gry w siatkówkę
- rozumie pojęcia: góra, dół, wysoko, nisko
- rysuje twarz na balonie, tworzy z niego ludzika
- prosi o narysowanie konkretnych części twarzy, wybiera kolor mazaka

❖ **Zabawa „Balony z rękawiczek”**

Spróbujcie nadmuchać lateksowe rękawiczki, aby udawały balony. Można to robić, śpiewając przy tym różne piosenki zawierające słowa związane z palcami lub dłońmi oraz z liczeniem. Możecie przybijać balonowe piątki lub użyć balonów do łaskotania. Pokażcie dziecku na palcach rękawicy wyliczanki.

„Wyliczanka z członkami rodziny”

W tej wyliczance po kolei pokazujemy palce, każdy nasz palec obrazuje jednego członka rodziny. Zaczynamy od kciuka:

Ten pierwszy to dziadziuś,
A przy nim babunia.
Największy to tatuś,
A przy nim mamunia
A to ja dziecinka mała,
I oto moja rodzinka cała. (poruszamy wszystkimi palcami)

„Wyliczanka o sroczce”

Trzymamy dłoń dziecka (nadmuchaną rękawicę), by odkryte było jej wnętrze. Swoim palcem wskazującym delikatnie pukamy wewnątrz dłoni malucha i mówimy:

Tu, tu sroczka kaszkę warzyła, dzieci swoje karmiła:
Pierwszemu dała na miseczce, (łapiemy mały paluszek dziecka)
drugiemu dała na łyżeczce, (łapiemy drugi paluszek)
trzeciemu dała w garnuszku, (łapiemy trzeci paluszek)
czwartemu dała w dzbanuszku, (łapiemy za czwarty paluszek)
a piątemu nic nie dała (chwytny kciuk dziecka)

i frrrrr... do lasu poleciała (nagle zabieramy rękę/rękawicę i pokazujemy, jak odlatuje sroczka).

Następnie Rodzic mówi rymowanki, a dziecko łapie za palce nadmuchanej rękawiczki.

❖ **Zabawa „Magiczne balony”**

Przez energetyczne pocieranie balonem o włosy lub sweter możesz sprawić, że naładują się energią statyczną. Postaraj się namówić swoje dziecko, aby przytrzymało balon na włosach, przeglądając się jednocześnie w lustrze. Będzie mogło spostrzec, jak włosy unoszą się dzięki energii wytworzonej przez balon. Zrób to samo na sobie, żeby dziecko mogło przekonać się, jak zabawnie wyglądają twoje włosy, kiedy balon ich dotyka. I tak na zmianę. Spróbuj też „przykleić” balon do ściany, drzwi lub sufitu i czekać, aż spadnie.

❖ Zabawa „Dmuchaj”

Jeśli będziesz stopniowo nadmuchiwać balon i robić pomiędzy poszczególnymi oddechami przerwy (przesadzając przy tym z mimiką twarzy), stworzysz dziecku okazję do poproszenia cię o mocniejsze nadmuchiwanie balonu (np. słowami *dmuchaj, więcej*). Następnie możesz ścisnąć palcami szyjkę balonu, zachęcić dziecko, aby policzyło do trzech lub wypowiedziało hasło: *Do biegu, gotowi, start!* (lub przynajmniej jedno z tych słów), a potem puść balon, żeby zaczął latać po pokoju. Jeśli zanadto rozprasza to uwagę twojego dziecka lub jest zbyt hałaśliwe, zawsze możesz przytrzymać balon i pozwolić, aby powietrze wydostające się z niego dmuchało na brzuch, twarz lub stopy dziecka. Poproś dziecko, aby powiedziało ci, gdzie masz skierować powietrze z balonu.

❖ Zabawa „Balonowa siatkówka”

Balonów można używać do gry w siatkówkę w pomieszczeniu. Po prostu udawajcie, że między wami znajduje się siatka i odbijajcie balon do siebie. Możesz też zrobić prowizoryczną siatkę z krzeseł i przywiązanego do nich sznurka. Ta zabawa świetnie nadaje się do nauki zasady zmiany ról oraz pojęć takich jak *góra, wysoko, dół* czy *nisko*. W jej trakcie wskazujesz na przykład miejsce, w które starasz się posłać balon, mówisz „wysoko” i dziecko patrzy w górę, przygotowuje się do odbicia balonu wysoko. Dzięki temu dziecko uczy się stosować do twoich instrukcji.

❖ Zabawa „Balonowi ludzie”

A teraz pobawcie się w rysowanie twarzy na balonach i tworzenie z nich balonowych ludzi. Spróbuj zachęcić dziecko, aby prosiło o różne części twarzy, a jeśli potrafi, namów je, by prosiło o różne kolory mazaków, którymi będzie malować na balonie, lub by pokazywało ci, czy woli duże, czy małe części twarzy. Możesz również przykleić na balonie wełnę, włóczkę, żeby udawała włosy, z papieru wyciąć stopy, zrobić w nich niewielki otwór i założyć na końcówkę balonu. Można nadać balonowym ludziom imiona i na przykład udawać, że mówią. Można balonom dorysować miny: smutne, wesołe czy zdenerwowane i pytać, dlaczego mają dzisiaj dobry czy zły humor? Następnie ponieść się fantazji i wymyślać niestworzone historyjki, których finałem jest radość lub smutek... Ta zabawa stworzy wiele okazji komunikacyjnych.

Na podstawie zabaw ze strony autyzm.life

Opracowała:

Lucyna Śliżewska